

U S N E S E N Í

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Trnkové a soudkyň Mgr. Kateřiny Bednařikové a Mgr. Heleny Nutilové v právní věci žalobce **P. S.**, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství v Brně**, sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 7. 2016, č. j. 32789/16/5200 – 10422 - 705050

t a k t o :

I. Žaloba se o d m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) obdržel dne 27. 9. 2016 žalobcovo podání označené jako správní žaloba proti nezákonnému rozhodnutí správního orgánu č. j. 32789/16/5200 – 10422 – 705050 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Obsahem tohoto podání bylo pouze žalobcovo sdělení, že shora uvedeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí I. stupně Finančního úřadu pro Jihočeský kraj ze dne 27. 5. 2015, č. j. 1345760/15/2201 – 52521 – 304653, jímž byla vyměřena daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2011. Žalobce ve svém podání však neuvedl žádné žalobní námitky.

Z každého podání musí být zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno – viz ustanovení § 37 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Žaloba kromě obecných náležitostí zakotvených v § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s., musí obsahovat alespoň jeden žalobní bod, z něhož musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, jaké důkazy k prokázání svých tvrzení navrhuje provést, jaký návrh výroku rozsudku činí, jak je presumováno v ustanovení § 71 odst. 1 s. ř. s. Soudní

řád správní tak tímto potvrzuje dispoziční zásadu podatele při koncipování jeho podání v rámci správního soudnictví. Z této zásady vyplývá požadavek na jednoznačné a konkrétní formulování žaloby i návrhu na výrok rozsudku, který má být krajským soudem ve věci vydán. Tyto esenciální náležitosti žaloby musí být navzájem v souladu, aby se soud mohl žalobou vůbec zabývat.

K rozšíření žaloby či uvedení dalších žalobních bodů může dojít pouze ve lhůtě určené pro podání žaloby podle § 71 odst. 2 věty poslední s. ř. s. Lhůtu pro podání žaloby upravuje § 72 odst. 1 s. ř. s.: „*Žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.*“

V konkrétní věci bylo podání sice krajskému soudu doručeno v zákonné lhůtě, avšak krajský soud žalobu vyhodnotil za zcela blanketní neobsahující jediný žalobní bod ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Jak bylo již řečeno, v žalobním bodě musí být obsaženy, kromě právního posouzení, také skutkové důvody, z nichž žalobce dovozuje nezákonnost rozhodnutí. Je zcela nedostačující pouhé obecné konstatování nezákonnosti správního rozhodnutí.

Soud je ve svém postupu vázán zásadou dispoziční a koncentrační a přezkoumává napadené rozhodnutí pouze v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Soud není povinen ani oprávněn konkrétní důvody nezákonnosti správního rozhodnutí dovozovat, vyhledávat vady napadeného rozhodnutí a nahrazovat tak projev vůle žalobce, což judikoval i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j. 8 Afs 31/2009 – 74 ze dne 23. 10. 2009.

Napadené rozhodnutí bylo žalobci, jak sám uvedl, doručeno dne 28. 7. 2016, dvoutříměsíční zákonná lhůta pro podání žaloby měla připadnout na den, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty dle § 40 odst. 2 s. ř. s. Dvoutříměsíční lhůta pro podání žaloby by tedy uplynula ve středu 28. 9. 2016, tento den však byl státní svátek, lhůta proto byla prodloužena na nejbližší následující pracovní den, a to čtvrtek 29. 9. 2016. Podání bylo krajskému soudu doručeno před uplynutím zákonné lhůty dne 27. 9. 2016.

Soud však dospěl k závěru, že navzdory dodržení zákonné lhůty pro podání žaloby, aniž by zaslal výzvu k odstranění vad podle § 37 odst. 5 s. ř. s., ji odmítne. Soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2009, č. j. 2 As 69/2008 – 148, který uvedl: „... *v případě, kdy žaloba neobsahuje žádný žalobní bod, a zároveň již není objektivně možné, že by žalobce žalobní bod ve lhůtě pro podání žaloby doplnil, neexistuje zákonná povinnost soudu vyzývat žalobce k odstranění těchto vad ve smyslu § 37 odst. 5 s. ř. s., neboť tak široce pojímaná povinnost soudu by odporovala zásadě dispoziční a zásadě koncentrace řízení, v souladu s nimiž je řízení o žalobě koncipováno.*“ Pokud tedy není technicky proveditelné žalobu doplnit o chybějící náležitosti v zákonné lhůtě, pak by výzva soudu k doplnění žaloby zcela postrádala smysl. Technicky proveditelnou je výzva tehdy, pokud je soudu poskytnut časový úsek alespoň několik dnů na to, se s obsahem žaloby seznámit dříve, než uplyne lhůta k jejímu podání. K tomu lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 5. 2011, č. j. 1 Afs 2/2011 – 55, v němž Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že lhůta 2 pracovních dnů je příliš krátká na to, aby krajský soud mohl spolehlivě posoudit dodržení nezbytných náležitostí žaloby a následně vyzývat k odstranění vad podání. S tímto závěrem Nejvyššího správního soudu se ztotožnil také Ústavní soud v usnesení ze dne 6. 3. 2013, sp. zn. I. ÚS 2349/11. V projednávané věci byl soudu žalobcem v případě podání

blanketní žaloby poskytnut pouze jeden pracovní den na posouzení splnění náležitostí žaloby a vyzvání žalobce k odstranění vad podání a doplnění žalobních bodů. Žalobce nepřipojil k podání ani kopii napadeného rozhodnutí či alespoň doručenkou, aby bylo pro soud seznatelné, kdy bylo napadené rozhodnutí vydáno a doručeno žalobci, a najisto tak byl postaven okamžik počátku běhu lhůty pro podání žaloby. Soud tak měl pouhý jeden den na vyzvání žalobce k doložení kopie doručanky a teprve po jejím doručení a posouzení včasnosti žaloby, mohl soud žalobce vyzvat k doplnění žaloby podle § 37 odst. 5 s. ř. s. Pouhý jeden den je tak zcela jednoznačně nedostačující pro provedení všech nezbytných úkonů. Soud proto ověřoval telefonicky u žalovaného datum vydání a doručení napadeného rozhodnutí a zjistil, že napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 25. 7. 2016 a doručeno do datové schránky žalobce dne 28. 7. 2016.

Na základě takto najisto postavené lhůty k podání žaloby soud uzavřel, že již nezbyl dostatečný, respektive reálně žádný, prostor pro výzvu žalobci k doplnění žalobních bodů. Krajský soud na závěr dále konstatuje, že žalobce v souvislosti se svou procesní odpovědností je povinen nést případné důsledky plynoucí z načasování jeho kroků. V podané žalobě nebyl uveden žádný žalobní bod, což způsobuje neodstranitelné nesplnění podmínek řízení. Postačující by bylo alespoň hrubé nastínění jednoho žalobního bodu ve lhůtě pro podání žaloby, avšak ani tak nebylo žalobcem učiněno.

Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Žalobce v žalobě ve lhůtě pro podání žaloby neuvedl žádný žalobní bod. Nebyla proto splněna podmínka uvedení alespoň jednoho žalobního bodu, a to neodstranitelně. Z těchto důvodů krajský soud uzavřel, že podaná žaloba neobsahovala nezbytné náležitosti žaloby uvedené v § 37 odst. 3 a § 71 odst. 1 s. ř. s., a proto ji podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 5. října 2016

Předsedkyně senátu:
JUDr. Marie T r n k o v á v. r.

Za správnost vyhotovení:
Sládková Blanka